

SOPRONI HIRLAP

MEGJELENIK: SZERDÁN, PÉNTEKEN ÉS VASÁRNAP.

Előfizetési árak: egész évre 16 korona, negyed évre 4 korona. Néptanítóknak, községi és körjegyzőknek egész évre 12 korona. Egyes szám ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő: **Dr. Gaár Vilmos.**
Társ-szerkesztő: **Rábel László.**

Előfizetési pénzek a szerkesztőségbe: várkerület 72. küldendők. Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal: Romwalter K. és Fia cég. Hirdetések díjszabás szerinti.

A negyedév küszöbén.

Hirlapok életfolyásában egy-egy határkövet jelent a negyedév s e határkövetnél megállapodunk egy pillanatra: nem azért, hogy megpihenjünk, mert ez hivatásunkkal ellentéves, de inkább azon célból, hogy rövid visszazapillatást vessünk a meghaladott utra és mintegy **beszámolót** adjunk olvasóinknak.

Alig negyedéve, hogy a közönség elé lépünk, hogy bizalmat és támogatást kérjünk. A teljesített kötelesség felemelő büszkeségével mondhatjuk, hogy ez a támogatás nem is maradt el.

Jól tudtuk mi azt lapunk megindulásakor, hogy e művelt városnak és értelmi erőiben gazdag vármegyének olyan lapra van szüksége, mely minden nyílt, vagy rejtett befolyás-nyugtató békítő **függetlenül**, csak a mindnyájunk közjává ismerheti el kitűzött céljának, csak az ennek eléréséhez vezető utakat nevezheti irányának, csak az ennek megközelítésére alkalmas eszközöket fogadhatja el fegyverének.

Hogy e feltevésünkben nem esalódtunk, azért őszinte köszönettel adózunk mindazoknak, kik a kezdet nehézségeinek leküzdésében akár anyagi támogatással, akár szellemi közreműködéssel segítségünkre voltak.

Érezzük, hogy munkánk nem volt egészen felesleges; nem egyszer jártunk ős ugaron, nem ritkán vágunk esakányunkat olyan sziklafalba, melyről mások azt hitték talán, hogy az ledönthetetlen. Azzal nem sokat törődtünk, ha valamely rejtett érdek tövise néha-napján kezünket megvérezte, hanem inkább az igazság-érzet acélezó tudatával hatoltunk előre.

Ez lesz célunk a jövőben is. Bizonyos eltitkolhatatlan megelégedéssel jelentjük ki, hogy a lapunk iránt széles körben nyilvánuló szim-

pátiakból még több erőt, még intenzívebb kitartást meritünk hasznos munkánkra.

Szigoru, de elfogulatlan bírálói voltunk és leszünk a jövőben is úgy a **városi**, mint a **vármegyei közigazgatásnak**; komoly jóakarattal mutattunk rá a tapasztalt visszás állapotokra és erélyesen követeltük azok orvoslását.

Az aktuális közlemények változatosságától duzzadó hasábjainkon megtalálhatja mindazt az olvasó, mi a modern zurnalisztika nagyarányu keretei közt megférve, ismereteket terjeszt, szórakoztat, felűdit. **Vezércikkeinkben** majd általános érdekű társadalmi kérdéseket fejtegettünk, majd a helyi viszonyokra vonatkozólag adjuk meg irányító eszméinket.

A vonal alatt szépirodalmi olvasmányok válogatott termékei kötik le a figyelmet: **hírvatunk** változatosságát összeköttetéseink teszik lehetővé, **eredeti távirataink** pedig a nevezetesebb országos- és világeseményeket adják hírül.

Terjedelmére és tartalmának változatosságára nézve lapunk a felső Dunántul magyar sajtójának kétségkívül első helyen álló terméke: azzá avatja még tetszetős csinnal felruházott külseje.

A legjobb remények közt, megbontott szárnyakkal indulunk a második negyedév elé; ambícióinkat csak fokozza azon körülmény, hogy a meglévő **munkatársak díszes gárdája** e rövid idő alatt is új, a hirlapirodalom mezején számottevő tagokkal gyarapodott meg, úgy, hogy elegendőnek véljük minden további megjegyzés nélkül egyszerűen utalni az itt következő névsorra:

Andorffy Péter, Babay Kálmán (Keresztes), Balogh Zoltán, Babich János (Lövő), Bakó Samu, Baur György (Bük), Bella Lajos, Csepely Pál (Deménd), Csontos Ferenc, Dezso József (Budapest), Fenyéri Mór, dr. Fenyvessy Ferenc (Budapest), Freissperger Vilmos (Füles), Gaár Mariska (Győr), Gárdonyi Géza (Budapest), dr. Gaár Vilmos felelős szerkesztő, zebegényi Grúndorf

Vilmos lovag (Grác), Gyöngyösi Gyula (Budapest), György Elek (Csepreg), Haller József (Kapuvár), Hamvas Aschendorf József (Jena), Hollós Stengl Antal, Kakas János, Kara Jenő (Csorna), dr. Kárpáti Károly, Kéry Gyula (Pécs), Király Béla, Kleiszl Károly (Fiumé), Kobza Sándor, dr. Koltai Virgil (Budapest), Lasehober Mátyás (Kismarton), László János, dr. Leszner Rezső, Lévy Pál (Siklós), Markóczy Imre, Markóczyiné Bakó Etel, Matavovszky A. Béla, Merényi Ferenc (Eszterháza), Miletics János (Oszlop), Móhly Adolf (Loretto), Nitsch János, Ostör József, Páder Rezső (Horpács), Rábel László társ-szerkesztő, Radákovich Géza (Szombathely), Rédey Miklós (Budapest), Rummy Sándor (Győr), Tóth Dezső (Győr), Schinkó József (Budapest), dr. Szóka István, Söle Ödön (Agfalva), Somos Arpád, Soós Mihály (Csorna), Strop Gyula, Stuppacher Lajos, Steiner Ignác (Vágh), Szávay Gyula (Győr), Szarvasi Lajos, Szeles Ödön (Rima-Szombat), dr. Taizs Károly, Tóth István, Ujlaky Géza (Győr), Ullein Ferenc, dr. Váli Béla (Budapest), dr. Váradi Antal (Budapest), Várkonyi Dezső (Veszprém), Virágh Elek (Kismarton), Vojtkó Pál (Kölkösvár), Wámoscher Lajos, Zoltán Vilmos (Győr).

Irányelveink maradnak a jövőben is azok, a melyek eddig irói tollunkat vezették s nem vagyunk hajlandók azokból semmit feladni, sem pedig függetlenségünket feláldozni, mely egyedül teheti lehetővé, hogy meghátrálás nélkül vigyük előbbre szeplőtelen zászlónkat.

Kérjük a közönségnek eddig is igénybe vett támogatását.

A kiadóhivatal.

A szerkesztőség.

Cukorgyárosaink és a répatermelők.

Vármegyénk virágzó cukoripara általában ismeretes. De kevésbé ismeretes az a viszony, mely cukorgyárosaink és a cukorrépat termelő gazdaközönség közt létezik és amelynek közgazdasági jelentősége arra kényszerít, hogy ezt a viszonyt a nyilvánosság előtt szellettessük.

A modern közgazdaság jelszava: szabad verseny. Érvényesítse mindenki magát saját erejéhez képest és találja boldogulását olyan uton, amilyenre lépni legjobbnak találja. Amde

A SOPRONI HIRLAP TÁRCÁJA.

Sötét felhők . . .

Sötét felhők tornyosulnak,
Behorítják az eget:
Szemed fénye, ragyogása
Elhajítja a felleget.

A vihar zúg, dühöng a szél,
A haragos menny dörög:
Édes ajkad azt rebegi,
Hogy szerelmed lü, örök.

Zápor ömlik — majd szívárvány
Fenn az égen felragyog
Mosolygásod felszárítja
Szememben a harmatot.

S boldogságunk ragyogása
Felderíti az eget.
Szerelmünknek heve fénye
Elhaj minden felleget.

GYÖNGYÖSI GYULA.

Megfogtam a madarat!

A Soproni Hirlap eredeti tárcája.

Gyönyörű táj! Erdős vidék!

Ide költöztünk nyaralni.

Távoli rokonunk volt e vidéken; ahhoz szálltunk.

* * *

Lenn a kertben voltam, Gyönyörű kert volt.

Egyik részét bozót képezte... közepén asztal volt; körötte székek.

Városban soh' sem láthattunk napkeltét. Pedig mily szép nézni azt.

Először csak félhomály derengett a tájon... aztán később keleten pirosodni kezdett a láthatár... a pir mindig jobban-jobban nőtt. A madarak dalolni kezdetek a lombok között... Úde reggeli szellő suttagott

fülemben valami csodálatos varázshangokat, miktől lelkem egészen felvidult, feléledt. A levegőt virágok illata balszamozta be; kelyheikben szivárvány színben ringott a gyöngyharmat...

Mily szép volt ez!...
A napsugarak mindinkább előtűntek... már a nap féltányérját is látni lehetett.

Mily gyönyörű volt!
Mintha távolban najádok, tündérek játszadoztak volna, tépve egymásnak arany-hajszálait.

Közben esodakép tűnt fel szemeim előtt.
A lugasban ültem... ábrándoztam...
Rózsaszínű világitás derengett a lugasban... rózsás gondolatok játszadoztak, röpködtek agyamban...

Kis idő múlva odajött hozzám öcsém.

— Te is felébredtél?

— Fel bizony!

— Mivel akarsz foglalkozni?... gyönyörködöl a napkeltében?...
— Oh! most már nem... Nagy dolgokat művelek — mondá.

— Nagy dolgokat? — kérdém mosolyogva.

— Igen. Cinkét akarok fogni. Tegnap Pistával, az inassal, faragtunk bodzafa-cinkefogót. S erre egy bodzafa-ágakból összetakolt skatulya formát mutatott elő, melyet eddig a háta mögött elrejtve tartott.

Mosolyogtam.

Tizenkét éves öcsém nem messze tőlem felmászott egyik fára s annak lombjai közé rejté a madárfogót. Azután ismét lemaszott s folyton figyelemmel kísérte a fát. Sétált a kertben.

Én ismét elmerengtem rózsás gondolataimon...

Kis idő múlva zörren a kavics... Fölpillantok.

Mariska, távoli rokonom jött.

Megpillantván engem, elszégyenlette magát, arca kissé elpirult, mint a hajnali ég.

— Jó reggelt, Mariska! — szóltam hozzá.

— Jó reggelt! — suttagó viszonzásul ő.

Vajjon mert pirul el ez a lány? — gondolám magamban.

Odahívtam a lugasba, a bozótosba...

Félelken jött s leült a padra.

Én szemközt ültem vele.

— Mit álmodott?... Szépet, ugy-e? — kérdém tőle. Vajjon ki ne álmodnék szépet itt falun, hol oly gyönyörű az élet. Itt, hol illatosb a virág, üdőbb a lég, ragyogóbb a napsugár!...

A lányka nem szólt semmit.

Félelken... mindig csak félelken nézett fel reám... irult-pirult.

— Haragszik tán reám?... Mariska! kérdém tőle melegen.

— Oh! nem haragszom! — szólt ő rám vetve ismét ragyogó kék szeméit — miért is lehetne haragudni önré?! Hisz ön oly jó.

E néhány szó oly elragadtatón esengett ajkáról... Mintha égni éreztem volna keblemet. Tagjaim fel voltak villanyozva... ereimben forni kezdett a vér... szívem oly erősen dobogott.

Megfogtam a lányka kezét... simogatni kezdém...

Kellett szememben valami változásnak történnie, mert a leányka mindig csak abba nézett... abból olvasott... S valami kellemest olvasott, mert bizalmasabb kezdé lenni hozzám.

— Látott ön engem már ezelőtt is valaha? — kérdém tőle.

— Láttam — rebegé, újra lesütve szeméit, aztán ismét rám tekintett s gyorsan, de lelkében lángolva, kezdé mondani:

— Láttam, benn a városban, mikor a parkban sétált... Félel se tekintett akkor...

— Oh, ha tudtam volna, hogy ön ott van...!

Felkeltem helyemről s mellé ültem a padra.

— Ha tudta volna, akkor rám tekint? — kérdé a lányka már kissé ineselkedve.

— Kísértem... nem, kísértelek volna szemekkel soká... soká... míg csak el nem tűntél volna... aztán úgy bevestem volna képémet a lelkembe, hogy onnét sem vihar, sem öröm ki nem törölte volna soha!... kísértem volna lépteidet, megkerestem... kikutattam volna lakásodat... s habár akkor még nem is tudtam, hogy rokonok vagyunk... ha nem is tudtam, hogy ereinkben — bár távoli de — rokonai vér folyik...

ez a sokszor hangoztatott és sok visszaélés tárgyatására használt szabad verseny csak akkor érvényesülhet, ha egyenlő vagy legalább hasonló erők kelnek versenyre. A nagy tőkével szemben csak nagy tőke, az iparosok szövetségével szemben csak ugyanilyenek egyesülése, a vásárlók ringjével szemben az eladók kooperációja versenyezhet.

Innen van, hogy a nagy tőkével rendelkező gyáros a kis termelővel szemben, akitől a nyers anyagot beszerzi, nem a szabad verseny alapján egyezik, mert a munkájára és kis tőkére utalt termelő a hol szelidebb, hol erősebb nyomásnak már csak a mindennapi kenyér biztosítása végett is engedni kénytelen.

Répatermelőink szintén ilyen helyzetben vannak cukorgyárosaink irányában. A termelt répa árát nem a szabad verseny alapján támadt kereslet és kínálat állapítja meg; nem attól függ a répa ára, vajon jó minőségű-e a répa, vajon több termelt-e vagy kevesebb; hanem tavasszal az u. n. répa-inspektor megköti a termelőkkel a szerződéseket, megállapítja az átvételi árt s biztosítja a cukortermeléshez szükséges kontingenst. Ősszel azután összeállanak a cukorgyárosok konferenciát tartani és tekintettel a rosszul sikerült répatermelésre, majd meg tekintettel arra vagy emerre, kartellokat kötnek a cukor árának mesterséges emelésére.

A cukorgyárosoknak a törvényhozás praemiumot és adómentességet, a kormány különféle kedvezményeket ad; a gyárosok meg 6% kamatot vesznek a termelőknek adott előlegek után, a vetőmagot drágán megfizetik és a répa árát métermázsánként az évek folyása alatt 1 frt 30 kr. — 1 frt 20 krról 85—96 krra lenyomják. A beváltásnál is sok jogosulatlan zaklatásnak teszik ki a termelőket. A répa le-mázsálásánál mindenféle címen: rátapadt föld, rossz tisztítás, földjétől rosszul való megfosztás stb. levonásokat tesznek. Ilyenformán a cukorgyárosok ugyszólván csaknem minden rizikó nélkül dolgoznak és a nyereséget osztják nekik a répatermelők és — a cukorfogyasztók

A cukor a közönséges forgalomban még 5—6 év előtt kilónként 38—40 kr. volt. A magyar cukorgyárosoknak az osztrák gyárosokkal kötött kartell-szerződése azt eredményezte, hogy míg a termelési költség folyton kisebbedett, az eladási ár mindig emelkedett, mert egyrészt az egyöntetű megállapodás az ár tekintetében, másrészt a cukormennyiség termelésének megszorítása a cukor árát a közönséges forgalomban 44—46 krra fokozta. És ezek a

cukorgyárosok a magyar széntermelés drágasága ellen panaszkodnak s állítólag a szegény nép érdekében a sziléziai szenet akarják Magyarországra versenyképessé tenni.

A cukorgyárosoknak ilyenmő és a répatermelőket mélyen és igaztalanul sújtó eljárása ellenében a termelőknek állást kell foglalniok. Az osztrák répatermelők jó példával járnak előttünk. Ezek sok helyen a következő ultimatumot terjesztették a gyárosok elé:

1. A répa fix ára 100 kilónként 1 frt 20 kr., 5% -nak levonásával;

2. ha a nyers cukor ára október—december hónapokban 16 frt 50 krt meghaladja, minden 50 kr. áremelkedéssel 100 kgr. répa ára 3 1/2 krral javítandó;

3 a gyárak díjmentesen tartoznak a szükséges vetőmagot adni;

4. díjtalanul átengednek az összes szállított répa után 40% -ot (nálunk legfeljebb 30 százalékot) adnak;

5. díjtalanul átengednek 20% méziszapot;

6. előlegekért 5% -nál magasabb kamat nem követelhető.

Vármegyénkben is sorakozzanak a répatermelők! Egyesüljenek összetartó egésszé, tegyenek jogos követeléseket s bizonyára célt érnek. Az ipar fejlesztése nem cél, hanem eszköz. A mezőgazdaságot nem lehet, nem szabad az iparnak egyoldaluan kihasználni; meg kell adni minden termelési ágának, ami azt megilleti. Egyébként sines annak értelme, hogy egyes nagy iparosok a fogyasztó közönség és az amugy is vegetáló mezőgazdák rovására legyenek a kedvezményezettek.

Legyenek részen mezőgazdánk és az ősszel lépjenek koalícióba jogos érdekeik megóvásárá. S akkor majd a répa árát a szabad verseny alapján a kereslet és kínálat fogja megállapítani.

BORONA.

A vidéki jelzalogok mozgósítása.

Quia non movere? Nem. Közgazdasági téren ez az elv nem lehet érvényes. Ezen a téren nem szabad semminek sem pihennie, hanem mindennek folyton mozognia kell, forognia, mint a vér forog az élő szervezet ereiben. Itt áll a német közmondás: „rast' ich, rost ich”; a pangás itt visszalépés. Közgazdasági téren nem szabad holt pontoknak létezni, itt mindennek élni kell s új virágokat hajtani a lüktető életben.

Fontos, sőt mentő közgazdasági tényképpen üdvözlendő tehát a „Pester Correspondenz” a magyar ipar-

és kereskedelmi bank által kezdeményezett alkotást, a magyar takarékpénztárak központi jelzalogbankját. A magyar takarékpénztárak, melyek méh-szorgalommal gyűjtik dolgozó és mindegyre műveltebbé váló népségünk megtakarított garasait és különösen vidéken majdnem kizárólag jelzalogban helyezik el a népnek összegyűjtött megtakarításait, nem bírnak azzal a joggal, többnyire annak technikai lehetőségével sem, hogy zálogleveleket boesáthassanak ki. Így az általuk kölcsönadott tőke megmozdíthatatlanná tétetik, csak hosszú határidők alatt lassanként lesz visszafizetve, eszerint tetemes időtartamra ugyszólván haláldermedtségben tartatik.

Ez pedig rendkívül nagy hátrány, gyakran aggasztó veszedelem az illető takarékpénztárakra nézve, melyekre a közönség csak rövid felmondási időre bízva megtakarított garasait, a tömeges felmondás tehát mindennap bekövetkezik, melylyel szemben az intézet aztán nem tud mást felmutatni, szembeállítani, mint a kétség nélkül egész biztos, a tőkét értéken messze felülmúló, de meg nem mozdítható, alig leszámitolható jelzalogot. És ezen a különleges, helyi hátrányon kívül figyelembe veendő az az általános közgazdasági is, mely abból ered, hogy ily módon számtalan millió hever gyümölcsötlenül paragon. Mi az a hosszú lejáratú kötvény, melyet a jelzalogadók adnak a takarékpénztárnak? Holt papíros az intézetek tárcájában.

Mindezen segítve lesz, a jelzalog oly ingó lesz és forgásképes a központi jelzalogbank által, mint a legjobb kereskedelmi váltó. A magyar takarékpénztárak központi jelzalogbankja, mint a szövötközött takarékpénztárak közege, az azok birtokában levő, betáblázott kötelevények alapján zálogleveleket ad ki, melyeket a nagy közönség szívesen és a legdusabb mértékben vesz. A betevő pénze, mely a jelzalogba temetett, a záloglevélben feltámasztás ünneplé, megint pénzzé lesz, az egészséges gazdasági forgalomnak örökké keringő új értékeket teremtő vérvé.

A vidéki sajtó közművelődési küldetésének egyik legszebb ágát teljesíti, ha nagy befolyását a lakosságra felhasználja arra, hogy megmagyarozza neki ennek a kiválóan gyakorlati és korszerű alkotásnak horderejét, rendkívüli hasznát.

VIDÉKI ÉLET.

Lakompak, ápril 3.

Valóban kár, hogy Jókai Mór már megírta „A felfordult világ” című regényét, mert most sokkal különb anyagot merithetne politikai és társadalmi életünkben.

A Kossuth-nóta éneklése rebellis dolog. Henci sirját koszoruzni loyális eljárás. Polgári anyakönyvezésről álmodik naponként a kultuszminiszter és a sze-

ünnepies beszédet, mely úgy kezdődött, hogy: az újabb időkben az Isten igen gyakran meglátogatott bennünket...

Andor türelmesen végighallgatta. Törekedett elnyomni érzeményeit. Bent keményen hitte, hogy ő ingathatlan, mint egy sziklavár.

— Tudod, koldus kutyául nem érdemes élni. Most jó alkalom lenne az ősi nevet kiemelni a homályból. Min töprengsz? Talán már eligérted magadat.

— El nem ígértem, de...

— Letartóztattak valahol?

— Nem tartóztattak le apa, de komolyan vonzodom valakihez.

— Ahá... de hiszen emlékszem is. Ott is lenne egy nemesi címer, mely a koldustársnyárból lesi egy szebb hajnal hasadását.

— Nem illik olyan gunyos lövegeket szómi ellenők. Az ő vagyonukat elvitte a szabadsághare, nem a...

— Na, a mienket az elemi csapások, egyre megy. De mit is firtatja az ember. Érdekesebb arról elmélkedni, hogyan lehetne azt a Goldrasst a pártodra hódítani. Egy félmilliót csak kapnál? Fényesen beléphetnél a hadsereg aktivitásába. Mi...

— Annak úgy gondolom vége, mert tanulom privátim a jogot, miután egy Romlakynak is kenyérkeresetről kell gondoskodnia. Na, aztán meg szeretnék a magamból megélni.

Romlaky nem szót többet, de az eladósodott cimert még egyszer meg akarta hordozni egész fényében, hogy a gyerekekben is támaszozon egy kis becsüvagyat, egy kis önbüszkeséget származása iránt, de meg kívánt, hogy annak a félmilliónak egy kisit imponálhasson. Ez a szemfényvesztőködés különben szükséges is volt, mert a részvényei úgy se értek semmerre semmit. Fogatott. Megyünk a városba — mondta. Tündöklött inas, kocsis, fogat.

(Vége következik.)

* Le kellett vennem szememet a tekintetéről, mert olyan volt az, mint a láng... szeméből bár biztatón lövölt felém a reménység, még sem tudtam feléje fordítani tekintetemet... a szó elakadt ajkamon... a meghatottság erőt vett rajtam.

Néhány pillanatig tartott ez. Aztán ismét megérsődött bennem az akarat... közel hajoltam hozzá... átkaroltam a derekát...

Ő mosolygott... keblemre borult... később felkapta tekintetét...

En hevesebben szoritám magamhoz... Égő ajkainkon elesattant az első szüzi esők, mely minket az üdvösségbe ringatott...

Amíg ajkaink egymást érték... megzizzen a lomb...

Ösém a bodzafán elkiáltja magát:

— Megfogtam a madarat!

Egyásra nézünk, én is csaknem felkiálték: megfogtam a madarat; de ajkaimon peesét volt... szerelmünk második, forró peesétje, Mariska biborajaka.

ULLRICH NÁNDOR.

Közeledés az emberek felé.

Elbeszélés.

A Goldfrass éppen olyan dinastia volt, mint bármelyik uralkodó. Egy emlegette ez is házát, mint az, habár ezé csak kereskedő-ház volt, de hatalmas, pénzes, elképzelhetni onnan, hogy feigenstranchi praedicatorát már egy százada hogy viseli. Szemek, melyek mélyebbre szoktak látni, mint egy közönséges halandóé, kinéztek belőle vagy három-négy millió forintnyi vagyont.

Hogy hogyan gazdagodott meg, az érdekes is. Gunyoros közönyvel meséli el maig is a ház feje, ha éppen mondós kedvében van, hogyan szaporodott fel vagyont. Az ősök kis üzletecskével kezdtek. Ez természetesen a szigorú önmegtartózkodás kora volt. A legélelmesebb fiu kapta meg az üzletet, a többi testvér az örökös kegyelem-kenyeret tőle. Ennek kerestek egy rut menyasszonyt s midőn ki-

tudták, hogy nehéz, lett belőle asszony. Ilyent mindig könnyebb találni, mint egy szép gazdagot. Egy sereg koldus támadt is a Goldfrass néven, de mégis mind annak az egynek az erszényébe hányta filléreit, aki a hatalmon volt. S ez így ment vaskövetkezéssel tovább. Pénzkirályt akartak teremteni maguk közül. Ez az elv megszülte a mai hatalmi állást. De ehhez még valami mást is szült, ami nem éppen hízelgett már a praedicatoros családnak, t. i. szülte azt, hogy oly rutul elfajzott a család küldömokra, miszerint természetrajzi meghatározás szerint határozottan a kézlábuak osztályába tartoztak. Valóságos majmok voltak. Hátraálló homlok, sunyi tekintet, pisze, lapos orr s domboru fogazat, mely hatalmas széles üreget zár el. Kezeik lérték térdig s szörzetük is olyan veres-szürke volt.

De a remek tükrök, melyek termeiket ékíték, mind tökéletlenek arra, hogy a család jelenlegi fejét rábírhatták volna magzatait vérváltoztatás tekintetéből kevésbbé oly tiszta fajokkal keverni. Maradt a régi házszabály: gazdagot! és gazdagnak! s a rettenetes fajkiválás csak tökéletesbült még.

Most az egyszer azonban akadt valaki, aki belészólt dolgaik e fölötté istentelen s okatlan menetébe s kikötötte, hogy a pénzdinastia legifjabb hölgytagjának nemesi vérel kellend keverednie. Nehéz dolog volt, de a vállalkozót hatalmas rugók támogatták. Több ok munkált közre a dologban.

Az első ok pincédi és lovardi Romlaky Gusztáv önagsága volt, helyesebben annak szenvedélyei. Ezek okozták ugyanis azt, hogy önagsága nyakig sülyedt az adósságokba. A második ok az, mert hitelezője, a Goldfrass-család egy bizalmas barátja volt, akinek követelése egy negyedig fedezetlenek voltak. Ez fogta fel a legnagyobb kalapácsot. Romlakynak egyetlen fia, Andor volt a blatt. Ezt hívták ki, hogy Goldfrass elűtse a leányával. De akadályllyal kellett küzdeniök, mert Andor köztudomás szerint már foglalkozva volt, még pedig olyan helyen, ahova csak a szív maga vezetheti az embert. A vén matador úgy tett, mintha erről nem tudna semmit s egyenesen kiállott házassági szándokával. Kerekített egy komoly,

gény néptanító még a minimumot sem tudja megkapni. Bizony felfordult világ az, amikor a szegény valódi bajainak gyógyítása helyett olyasokkal bibelődnek nagyjaink, amik legfeljebb hiúságukat elégítik ki.

Ime példa rá Lakompak, ahol 260 tanköteles gyermek egy teremben szorong és egy tanító vezetése alatt iparkodik elsajátítani a tudás elemeit. S hány ilyen község van az országban? Sok, nagyon sok. S mégis, mindenre másra van pénz, csak a népnevelés emelésére nincs.

A most vázolt törvénytelen állapot már évek óta tart; de a község szegény, magán segíteni nem tud, az állam pedig nem akar. Népevelési törvényünk azt rendel, hogy egy teremben egy tanítónak 80-nál több gyermeket nem szabad tanítania; ámde annak a törvénynek még se szereznek érvényt. Miért?

tt y.

HELYI HIREK.

— **Személyi hír.** *Czirák* Béla gróf külügyminiszteri osztályfőnök Beledről jöve, a tegnapi napot városunkban töltötte.

— **Szép husvétünk** volt az idén. Az idő megemerkelt magát s örömet okozott az emberiség aprajának, nagyjának. Ki is zsákmányolta mindenki a maga részét. Reggel a templomokat árasztotta el az ájtatos közönség, hogy az élet harcához erőt, hitet és reményt, a megpróbáltatásokhoz megnyugvást merítsen. Nem is lehetett mást csak boldog és megelégedett arcokat látni. Csak valami nagy pszichológus tudta volna a szegényt a dusszagdától megkülönböztetni. Ma minden háznál sütöttek, főztek és a nyomorultakon is segítettek az emberi könyörület. A verőfényes napon vég gyermekesportok ütögetik a husvétit piros tojást, sűrű hahota kíséretében. Egy-egy háznál rég látott rokon vagy ismerős látogatásának örvéndenek, délután pedig megindul a processió a kiránduló helyek felé. A jó hangulatot csak a „zöld” vendéglősök gyámoltalansága és készülletlensége ronjtja el. Csak az istenadta természet kárpótolja az embert a fárasztó sétáért. Amennyire bővelkedik a természet szépségeiben, ép olyan szegény az igazán kellemes pihenő és szórakozó helyekben ez a mi Sopronunk. No, de úgy látszik, hogy az igények is csak a borban és sörben nyilatkoznak meg és a kirándulók vígan és rózsás kedvükben jönnek a hegyekről hazafelé és mindnyájan meggyeznek abban, hogy emberemlékezet óta ez volt a legszebb husvét.

— **Hymen-hír.** Ifjú *Patzhofer* Konrad lovag vasárnap ápril 10-én fogja oltárhoz vezetni *Bauer* Mihály leányát *Elza* kisasszonyt. Az esküvő Badenban a plébánia-templomban fog végbemenni.

— **A szigorú belügyminiszter.** Hieronymi belügyminiszter egy esomé régi copfot, slendriánizmust igyekszik törölgetni a hivatalokban. Nagyon sok olyan dolgot talált szerzte az országban, de meg a saját hivatalában is az új belügyi miniszter, amelyek nem tetszenek neki s most egyremásra mennek szét a szigorú rendeletek a törvényhatóságokhoz azzal, hogy mit kíván a miniszter. Nem sok az, de nehéz mégis megfelelni neki. Tiszta munkát. Nem igen bíznak odafont az egyes adatokban, amik a jelentésekben fölvonulnak. Alig van nap, hogy ne érkeznek le meglehetősen szigorú hangon tartott rendelet, ezt vagy azt kívánva. Tegnapelőtt közterekkel, azelőtt utakkal, gyermek-játszóhelyekkel, tegnap kórházakkal bibelődött, ma a járványok ügyében ad ki rendeletet. A belügyi miniszterium nem bír kiokoskodni abból a sokfajta jelentésből, amely járványok idején fölvonul hozzá az ország minden részéből. A számok, ezek sohasem voltak erős oldalai a közgazgatásnak az országban, ahol a statisztikát még ma is szobatudósok játékszerének tekintik. A ma érkezett rendelet szétment az összes törvényhatóságokhoz s járvány esetén pontos és lelkiismeretes s ami fő, gyors jelentéstételre, megbízható számadatok küldésére utasítja a hatóságokat. Ez a parancs a szokásos sablon-rendeletektől abban is eltér, hogy a benne foglaltakért személyesen teszi felelősé a polgármestert (alispánt) s a tiszti főorvost.

— **Rekvium.** A megboldogult *Flandorffer* Pál lovag lelki üdvéért tegnap kedden délelőtt volt a szent-Mihály templomban a gyász-istenizület. A gyász-misést *Póda* Endre apátpébános mondta. Mise alatt a zene-egyesület zenekara és vegyes énekkara Mozart Rekviumját adta elő *Kossow* Jenő vezetése által. A gyászba borult családon kívül nagy számú rokonság és részvevő közönség töltötte meg a templomot.

— **Jókai-jubileum.** Vasárnapi cikkünk vizsgálóra talált. Az „Irodalmi és Művészeti Kör” igazgató tanácsa tegnap délután tartott ülésében elhatározta,

hogy az őszzel nagyszabású Jókai-ünnepet rendez. Jókai az író azonban megérdemelné, hogy a hivatalos város, valamint az egész városi társadalom résztvenne az ünnepség rendezésében és hozzájárulna a hála lerová-sához, mely a koszorus költőt megilleti.

— **Uj telefon-állomás.** A telefonvezetékbe 33. sz. a. *Trinkl* István mint új előfizető lett bekapcsolva.

— **Megfoghatlan.** Egy este azon vitatkoztak Mihály gazda vendégei, hogy milyen óriásit haladt a tudomány minden tekintetben, de főképp a esillagászat szárnyalta túl valamennyit. Egy ideig csak hallgatta őket a vendéglős, de végre még sem állhatta meg, hogy közbe ne szóljon: — Lássák uraim, mindez nagyon szép és úgy-ahogy meg is értem, csak az az egy megfoghatlan előttem, hogy annak a sok esillagnak a nevét kitől tudták meg azok a tudós urak?

— **Tűz.** Doborján, sopronmegyei községben, — mint levelezőnk írja — szombat este, husvét előestéjén tűz ütött ki, mely nem oltott ugyan nagyobb mérvet és csak egy ház esett a lángok martalékául, de az ezzel szomszédos házban a tűz miatt sokkal nagyobb, talán halálos kimenetelű szerencsétlenség történt. Ugyanis a szomszéd házban éppen vacsoránál ültek, midőn „tűz, tűz!” kiáltások zavarták meg az esti, ünnepi esend. *Hacker* Anna, a ház tulajdonosa ijedten rohant ki a házból és az istállóba szaladt, hogy lovakat kimentse a tűzveszélyből, mert az istálló az égő házzal közvetlen összeköttetésben volt. A midőn azonban az udvarra kivezette, a feekendővel leloesolták a lovat, a mitől ez megvadulván, magával ragadta a leányt is és őt egy árokba sodorta, mely telve volt piszkos, zagyalékos vízzel. *Hacker* Anna súlyosan megsérült és a bűzös vízben — ha ugyan ezt a moerasas kátyut viznek lehet nevezni, majdnem belefuladt. Az orvos életéhez vajmi kevés reményt fűz.

— **Lelkész-választás.** A *petőfalvai* ágost. hitv. evang. egyház január hó végén megüresedett lelkészi állomását a f. hó 3-án megejtett választás alkalmával tiszta. *Frank* Károly eddigi *esácai* segédlelkész ural töltötte be.

— **Vizsgák.** Az *ágfalvai* ágost. hitv. evang. népiskolákban f. hó 3-án tartattak meg a szokásos évszázó vizsgák, melyeken ezidén *Szabó* Károly kir. tanácsos és tanfelügyelő is megjelent. A tanfelügyelő általában meg volt elégedve a felmutatott eredményvel s csak azon kívánságának adott kifejezést, hogy a tanítók a jövőben még nagyobb súlyt fektessenek a magyar nyelv tanítására.

CSARNOK.

Petőfi Sándor.

Írta: dr. *Koltai Virgil*.

(3. Folytatás.)

Az önértetes büszkeség volt forrása szabadságvágyának s a kiméletlen bánásmód, mely önértetet sértette, csak erősítette azt. Erős önértete annyira uralkodott rajta, hogy a most említett esettel szemben, szabadságát is inkább feláldozta, hogyssem lealázó segítséget fogadjon el. 1839. június havában Pestről, a hol a nemzeti színháznál statisztá volt, *Salkovics* Péter, a kinek az öreg *Petrovics* tönkrejütésében annyiban része volt, mert mint kezesnek az öreg *Petrovics*nak fizetnie kellett ő helyette, *Petőfi* magával vitte *Ostfi-Asszony*-fára és taníttatni akarta. A szünidő végén *Salkovics* neje egy levelet kapott, a melyben azt írják, hogy *Sándornak*, a kiből ugysem lesz más, mint színész, adjanak néhány forintot s boesássák világá. *Salkovics* e levelet a zongorára tette, hogy *Sándor* olvashassa, maga restelvén tudtára adni. *Petőfi* olvasva a levelet, rögtön elhatározta, hogy elmegy ugyan Sopronba, de nem lesz senkinek terhére, hanem katonának áll. Meg is tette. *Orlayval* felment Sopronba, beállt a *Goldner*-ezredbe, kész volt függetlenségét, ugyszólván jövőjét feláldozni, mint ily segítséget elfogadni, mely önértetet sérti; kész volt a kaszárnyában szolgáló munkákat végezni s inkább tűrte a katonai fegyelem zsarnokságát, a melyet önkényt vett magára, mint folytatni tanulmányait oly jótéteményvel, a melyet lealázónak tartott. De mint közkatona is többnek tartotta magát a hányaveti füres ifjakkal és sajnálkozott azon volt tanulótársain, akik más szolgálatba léptek.

Ime, az ifjuban forrongó tulajdonságok, a melyek nemsokára kitornnak benne. Az ifjuban a büszkeség, önértet összefűzőkésbe jön az öszinteséggel és a függetlenségi vágygyal s a pillanatnyi fellobbanás határoz. Midőn jelleme tisztára kiforr, megmarad hirtelen természet s fellobbanása kisszerű dolgokat is elvi jelentőségnek nagyit; a tekintély előtt meg nem hajlik, legyen az irodalmi kritika, vagy katonai fegyelem, szívből gyűlöli a szolgaságnak meg csak látszatát is, függetlenségi vágya radikálissá lesz, erkölcsi becsérzetén nyugvó büszkesége daccá változik és elfogulttá teszi maga és mások iránt.

Gyenge testi szervezete a katonáskodást nem bírta; de volt valami, a mi szenvedéseit enyhítette: az isteni költészet, a melynek *Muzsája*, valóban már bölcsőjében homlokon csókolta; az élet szenvedései gazdagították kedélyét és táplálták fantáziáját. Néha a keserűség erőt vett rajta. Az ezredorvos megszánta őt s kérdezte, nem lenne-e kedve megszabadulni, mert nem idevaló? *Petőfi* így felelt: „Nekem mindegy, másutt sine mit reménylenem!” Nagy *Irréhez* írt levelében elpanaszolja szenvedéseit, a melyeket *Kuppis* Vil-

mos katonapajtása barátsága is enyhít, s majd felkiált: „de azért nem esüggedek. Non, si male nunc, et olim sic erit!” Csüggedés nem fogja el, bizalma fentartja.

A katonaságtól megszabadulva, 1841. március havában *Pápára* megy *Orlayhoz* s elhatározza, hogy iskoláit folytatja s ez elhatározása ténynyé is vált *Tarcsy* Lajos segítségével. De alig járt három hétig iskolába, midőn az a szeszélyes ötlete támadt, hogy kopott katonaruhában ment az előadásra. A tanár keményen megtámadta s az órától kitiltotta. *Petőfi* hazament s másnap eltávozott *Pápáról*. *Pozsonyba*, onnan *Pestre* s végre *Duna-Vecsére* ment szüleikhez. Atyja mesterségére akarta fogni, anyja azt akarta, hogy tovább tanuljon, ő maga színész akart lenni, és azzá is lett. Szüleitől *Pestre* ment, majd *Somogyon*, *Veszprémen* át *Tolnába*, a hol *Ozorian* színészek közé állt; a társaság három hónap mulva felbomlott s *Petőfi* *Mohács*on elbueszott a színésztől, „de nem örökre”. Ismét Sopronba ment, hogy tanuljon, de nem sikerült; onnan *Pápára* s ismét *Tarcsy* segítségével 1841. novemberében felvételt a kollegiumba s itt azután végre egy évet ki is húzott. *Orlayval* lakott együtt egy kis szobában, a melyben építgették jövőjük kártyavárait. Szép napokat élt itt *Petőfi*. Barátai között legbensőbb viszonyban volt *Jókaival*, de sokat érintkezett *Bárány* *Gusztáival*, *Kerkápolyival*, *Kozma* *Sándorral*, *Lantayval*; megfordultak a baráti körben *Acs* *Károly* és *Demény* *Ferenc* is. A barátság nyújtotta élvezetek mellett, a maga kiművelésére is sokat tett. Leginkább történeti művek érdekelték.

(Folyt. köv.)

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

András bácsi hol vagy?

Husvétvasárnapján alkonyatkor néhány barátommal az erdőből hazafeléballagva az ujkert-utcaiba befordultunk. Egyszerre csak éktelen láрма és kiabálás ütötte meg füleinket. Az ujkert-utéből kiérve, valóságos gyermekarmádia garázdálkodásának váltunk önkéntelen tanuivá. A gonosz nebulók a *Markovics*-park végében álló figyelmeztető-táblára valami torzképet ragasztottak, melyet azután ismételt közáporral ostromoltak. Ő lépésnyire onnan van az utjeteleki vám, ahol mindenkor egy rendőrnök is kell állomásoznia. Rászóltam tehát a fiukra ezzel a rendőrrrel fenyegetve őket, mire hahotával kiabáltak: Is ja gar ka Muskatira da!

Valjon hol lehetett *András bácsi*? Elhagyhatja ő a vámhelyet kénye kedve szerint?

Tovább mentünk az utjeteleki utcán át és ime az ó-gabonatéren levő vízvezeteki közknálna a pajkos rakoc-céltankodásnak, persze más variációban folytatását találtuk, mert itt csak azon mesterkedtek a jó gyerekek, hogyan lehetne nyitjára jutni ennek az ördögös kutnak, mely huzás nélkül is adja a vizet. És ugylátszik, ezek a gyermekek nagyon jól vannak informálva rendőreink hivatalos buzgóságáról, mert itt is azt kaptam válaszul: Wo is denn a Muskatira?

Már most én is azt kérdelem: hol voltak és vannak rendőreink vasár- és ünnepnapokon?

És meddig marad még ott az a kis sárdomb a *Kaiser*-féle ház végében? mitem sejtő később hazatérők nem kis rémületére. Hányszor keresztülbuktam rajta jó magam a színházból hazajövet!

Nem mielőbbi választ, hanem orvoslást kér

egy soproni lakos.

TÁVIRATOK.

— A Soproni Hírlap eredeti tudósításai. —

Páris, ápril 4. *Dupuy* visszautasította a kabinetalakításra nyert megbízást.

Bécs, ápril 4. *Weissenbach* melletti cellulose-gyárban óriás robbanás történt.

Az összes épületek romba dőltek, 2 ember meghalt.

A gyár egyáltalán nem képes tovább dolgozni és 150 ember munka nélkül maradt.

Bécs, ápril 4. *Erzsébet* királyné júniusig *Korfu* szigetén fog tartózkodni. A nyarat *Gödöllőn* fogja eltölteni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

(Kéziratokat nem adunk vissza, névtelen levelekre nem válaszolunk.)

Sz. M. és **L.** urhölgyeknek, Budapest. A „Nines eserepes tanyam . . .” mintájára írt dal nem felel meg a verstan követelményeinek. Ha mindazáltal örömet okozhatunk kegyeteknek, ime le-nyomatjuk a beküldött verset:

Nines, aki szeressen.

Szivére öleljen engem.

Nines, akit szeressek . . .

Kedvesem hűtlen lett — régen.

A magány a vigasztalom,
Szellő vízi a bánatom messzire;
Mégis ezer törzsürás a szívembe, csak érte,
Mert az igazi szív —
A síron túl is hív — örökre.

Sanyaru Vendelnek, helyben. Az ébredő tavasz élető melege Önben az étvágyat keltette fel azért Ön kivételesen tavaszi rügyek, ibolya vagy más ily című zöltség helyett hentes-bátról és éhes hasról lantol. Hasonló poetársai elrészteséinél közöljük itt a 2-ik versszakaszát.

Borulj be már ég felettem
Éh mindenem már felettem.
Csak ugy ordít, kong a bélelem.
Hát ezután mivel bélelem.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Polgári perek előadása.

A soproni kir. törvényszéknel 1893. évi április hó 5. napján tartandó nyilvános ülésében a következő ügyek fogtak előadni:
2414/1893. Grubis Erze felperesnek, Grubis Mária alperes elleni tulajdonjog elismerése iránti pere,
2392/1893. Kisk Varga Erze gondnoksági ügye,
2417/1893. Haker Miksának, Pinterics József elleni 800 frt iránti kereskedelmi pere.

Bűnügyi nyilvános végtárgyalások.

Április 6-án.
945/1893. Lopás s illetve orgazdaság büntette miatt vádolt Tsokey Gyula és Takács Rezső soproni, ugy Rácz Lajos vadofái,
949/1893. Halált okozott súlyos testi sertes büntette miatt vádolt Vargyas József kapuvári,
1017/1893. Rablás, erőszakos nemü közönség és szemérem elleni erőszak büntette miatt vádolt Szlavik István esurgói lakosok bűnvádi ügyében.

PIACI ÁRAK.

A soproni heti vásáron április 4-én a forgalom a következő volt: búzából eladatott 60 mm., rozsából — mm., árpából 15 mm., zabból 10 mm., kukoricából — mm., szénából 70 kilo, szalmából 40 kilo. Az árak a következők voltak: buza 7 frt 40 krtól 7 frt 60 krig. — Rozs — frt — krtól — frt — krig. — Arpa 5 frt 80 krtól 6 frt — krig. — Zab 6 frt 30 krtól — frt — krig. — Kukorica — frt — krtól — frt — krig. — Széna 1 frt 60 krtól 3 frt 20 krig. — Szalma 1 frttől 1 frt 40 krig.

VASUTI MENETREND.

Győr-sopron-ebenfurti vasut.

Sopronból indul.

Győrbe: 6 óra 20 p. regg.	Bécsbe: 6 óra 00 p. regg.
2 óra 04 p. délut.	9 óra 45 p. regg.
6 óra 44 p. este.	3 óra 12 p. délut.

Sopronba érkezik.

Győrből: 8 óra 51 p. regg.	Bécsből: 9 óra 13 p. regg.
3 óra 05 p. délut.	1 óra 59 p. délut.
9 óra 15 p. este.	6 óra 18 p. este.

Déli vasut.

Sopronból indul.

Sombathelyre: 9.28 regg.	Bécsbe: 6 óra 14 p. regg.
4.40 délut.	7 óra 27 p. regg.
8.14 este.	10 óra 55 p. délut.
10.55 éjjel.	1 óra 10 p. délut.
	6 óra 23 p. este.

Sopronba érkezik.

Sombathelyről: 5.59 regg.	Bécsből: 6 óra 51 p. regg.
7.22 regg.	9 óra 18 p. délut.
10.43 délut.	4 óra 20 p. délut.
6.13 este.	8 óra 07 p. este.
	10 óra 43 p. éjjel.

**PSEPHOFER J.-féle
gyógyszertár**

Bécsben, I. ker., Singerstrasse 15. sz. a. „zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacso,

ezelőtt általános iabdacsok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsok esodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacsok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziszertől készlet nem volna található. Szántalan orvos által ezen labdacsok háziszertül ajánlatnak és ajánlattak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és szekrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kölika, vértelulások, aranyér, beltelenség s hasonló betegségeknel. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkórnel, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsok oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmakat sem okozzák s ennek folytán még a leggyengébb egyenek, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A szántalan haláiratból, melyet a labdacsok fogyasztói a legkülömbözöb és legnehezebb betegségek után egész-ségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierbaek, 1888. október 22-én.
Tekintetes ur!

Alulírt kéri, hogy felette hasznos és kitünő vértisz-tító labdacsoiból ismét 4 esomagot küldeni sziveskedjék.

Neureiter Ignác, orvos.

Hrasche, Flödnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.
Tekintetes ur!

Isten akarta volt, hogy az Ön labdacsoi kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: En gyermekágyban megültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön esodálatraméltó labdacsoi en-gem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, amint már má-soknak is egészségük visszanyerése segítségül szolgáltak.

Kunifcz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt ur!

A legforöbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagyönöm nevében. Az illeto 5 éven át szenvedett gyomorhuruttan és vízkörségban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midán véletlenül egy do-bozt kapott az Ön kitünő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legforöbb tisztelettel Weinezzettel Josefa.

Eichengraberant, Góhll mellett, 1889. márc. 27-én.
Tekintetes ur!

Alulírott ismételen kér 4 esomagot az Ön valóban hasznos és kitünő labdacsoiból. El nem mulaszthatom leg-nagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacsok értéke felett és azok, ahol csak alkalman nyílik, a szenvedőknek leg-melegebben fogom ajánlani. Ezen haláiratom tetszesszerűtli használására Önt ezennel felhatalmazom.

Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia, 1888. okt. 8-án.
T. ur!

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsoiból egy esomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön esodálatos labdacsoinak köszönetem, hogy egy gyomor-bajtól, mely engem 5 éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforöbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsok csakis a Pserhofer J.-féle az „arany biradalmi almához“ címzett gyógyszerertában Bécsben, I. Singerstrasse 15. sz. a. készítettnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacsoat tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy esomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 5 krba kerül; bérmentellen utánvételi küldésnel 1 frt 10 kr. Egy esomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésnel (mi legjobban posta-utalványon eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 eso-mag 1 frt 25 kr., 2 esomag 2 frt 30 kr., 3 esomag 3 frt 35 kr.,

A fenti különlegességek kaphatók Török József gyógyszerész urnál Budapesten Király-utca 12. szám.

4 esomag 4 frt 40 kr., 5 esomag 5 frt 20 kr., és 10 eso-mag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsok a legkülönbözöb nevek és alakok alatt utánoztat-nak; ennek következtében kérétek csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. nevalírásal fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Amerikai köszvénykenöcs, gyors és biztos hatású köszvényes és eszusz bajok, u. m. gerinc-agyántalom, tagszagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fofájás, fül-szagatás stb. stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenöcs Pserhofer J.-től. Ezek hosszú vesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 frt.

Általános tapasz Steudel tanártól. Útós és szurás által okozott sebeknel, mérges dagasztok-nál, ugkakac, sebes vagy gyuladt mell vagy más ily bajok-nál, mint kitünő szer lön kipróbálva, 1 tégely 50 kr. Bér-mentve 75 kr.

Fagybalsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos ta-gokra és minden idült sebre, mint leg-biztosabb szer elismerve, 1 köcsöggel 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Utifunedv, egy általános ismert kitünő háziszert, hurut, rekedtség, göresös köhögés stb. ellen, 1 üve-gesko ára 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai eseppek) megromlott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitünő háziszert, 1 üvegesével 22 kr., 2 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bulrich A. W.-től. Kitünő házi-szer a rossz emésztés minden következményei, u. m. fofájás, szédülés, gyomorgöres, gyo-morhév, aranyér, dugulás stb. ellen, 1 esomag ára 1 frt.

Angol csodabalsam, 1 üveg 50 krajcar, egy kis üveg 12 krajcar.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a láb-izzadást s az az által képződő kellemetlen szagot, éppen tartja a lábhelet és mint által-matlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bér-mentve 75 kr.

Golyva-balsam, kitünő szer golyva ellen, 1 üveg 40 krajcar, 40 krajcar. bérmentes küldéssel 65 krajcar.

Helső vagy egészség-só kitünő gyógyszer, gyomor-emésztésből származó bajknál, 1 esomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerelhetnek. — Postai meg-rendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzeszegg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel kül-detnek. Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Alapított 1860-ban.

KÖNYVNYOMDA ÉS MŰINTÉZET
ROMWALTER K. ÉS FIA
Sopron, várkerület 121.
Telefon 25 sz.

Ánálkoznak mindennemű nyomtatványok szakszerű elkészítésére.

KÜLÖNLEGESSÉG:
Stilszerű szines nyomtatványok előkelő művészies kivitelben.
Bronz- és dombornyomás. Üzleti könyvek.
Kétszínű reklám-nyomtatványok tömeges mennyiségben olcsóbban mint bárhol.

Hirdetések

SOPRONI HIRLAP

részére

legolcsóbban vétetnek fel.
Kimerítő felvilágosításokkal készséggel szolgál
a kiadóhivatal
Várkerület 121.